

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiæ Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiæ, 1766

LIB. XXVII. TIT. X. De Curatoribus Et Cura.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9050

CURATORIBUS ET CURA.

Qv. I. *An cura recte dividatur in testamentariam, legitimam & dativam?*

RESP. Cura originarie & sua natura non est nisi dativa: Jure Naturæ enim & Civili puberi potestas legitima gerendi res suas com-
petiit, ut majori: nec lex dedit ei curatorem, nec permisit a testatore dari, nec supplet vices gerendi, qui non abstulit; non ergo datur legitima, vel testamentaria cura. *Dissent. Laut. pag. 480. verb. ratione causae efficietis.*

Prætor demum in minoris favorem curatore dato aufert ei administrationem, & huic confert, adeo, ut sine eo gerere nequeat, & licet Prætor soleat sequi voluntatem testatoris, tamen non valet cura ex testamento, sed ex confirmatione, adeoque ex datione. §. 1. *Inst. h.* Hinc & decretum & satisfactio hodie requiritur. *R. I. de ann. 1548. & 1577. tit. 32.*

INSTO, quod tamen cura legitima sit furiosorum.

RESP. Uti cura minorum semper est dativa, nunquam legitima, sic cura furiosorum semper est legitima, nunquam testamentaria.

Qv. II. *An minoribus etiam invitis & non petentibus curator constitui possit?*

NEGATUR, *L. 13. §. 2. de Tut. & cur. dat. verb. desiderantibus & §. 2. Inst. de curat. ibi: inviti adolescentes curatorem non accipiunt.* nam Jure Civili quoque plenissimam administrandi facultatem habent, quæ eis auferri non potest: & cum id singulare sit, quod ad lites curatorem accipere debeant, *d. §. 2. L. 3. §. 2. de Tutel. hæc exceptio firmat regulam in casibus non exceptis.* *Laut. pag. 481. verb. non tamen invitis &c.*

OBJ. (I) *L. 7. §. 2. de Min. ibi: Compellere adolescentem ad petendos sibi curatores.*

RESP. Singulare est in solutione pupillo facienda; quia enim minor dissipans pecuniam, sibi solutam, restituitur, creditor non solvere tenetur minori, nisi adhibito curatore, adeoque vel deponere potest pecuniam, vel compellere adolescentem, ut curatorem petat. *d. L. 7. §. 2.*

Cocc. J. C. P. II.

Hh

Obj.

OBJ. (2) *L. 2. §. 4. ff. qui pet. cur. ibi: Curatores autem minores sibi ipsis petent.*

RESP. Si volunt habere curatorem, ipsi petunt.

OBJ. (3) *L. 1. §. 3. de Min. ibi: Et ideo in hanc usque aetatem (i. e. viginti quinque annos) adolescentes curatorum auxilio reguntur.*

RESP. Hoc intelligendum de minoribus, qui semel curatorem acceperunt; tunc enim ab eo liberari nequeunt, usque ad illam aetatem. *Goth. ad. d. L. 1.*

OBJ. (4) *L. 2. Et. t. C. de His, qui ven. aet. ubi omnes adolescentes tunc demum bona sua gubernare possunt, si veniam aetatis impetraverint.*

RESP. Supponitur casus, ubi minor curatorem habet; quia si non habet, non opus est veniae impetratione.

Hodie id mutatum ait *Laut. h. & Busf. ad L. 6. §. de tut. Harpr. ad §. 2. Inst. de Cur. n. 16. per R. I. de ann. 1548. §. 31. Et R. I. de ann. 1577. tit. 32.* Verum id ibi non dicitur, sed Statibus saltem injungitur, ut ipsi magistratibus suis curam minorum inculcent, ut his curatores constituantur; quod explicandum ex Jure Civili, si scilicet velint. Sane Jure Saxonico invito non datur. *Sand. R. L. 1. art. 42. §. 1.*

Qv. III. *An prodigus demum sit, qui per sententiam judicis talis declaratur?*

Laut. pag. 481. verb. declaratoriam.

AFFIRMATUR: Quia, an prodigus sit, facti & quidem in se indefiniti est; magistratus ergo definire debet, an sit talis homo, qui neque modum; neque finem expensarum novit. *Conf. L. 18. pr. ibi: is, cui lege interdictum est Et. ff. Qui test. fac.* Hoc decreto ipsa potestate legis est in potestate agnatorum, ad instar furiosi, etsi decreto id additum non sit.

OBJ. *L. 1. pr. de Cur. fur.* ubi prodigi ipso jure & *LL. 12. tabb.* dicuntur esse in potestate curatoris: adeoque non opus videtur declaratione Praetoris.

RESP. Prodigii ipso jure sunt sub cura agnatorum, sed an prodigus sit, prius a Praetore definiri debet.

INSTO, quod in *L. 6. L. 16. §. 1. de Cur. fur.* magistratus curatorem dare, & in *L. 27. pr. de Min. L. 9. §. 7. de R. C. L. 17. §. f. de Tut. Et cur. dat. L. 10. pr. de Cur. fur.* bonis interdicere dicatur.

RESP. Praetor dat, dum interdicat, & interdicat, dum prodigum aliquem declarat.

Qv.

Qv. IV. *An hoc singulare sit, quod curator furiosus possit adire hereditatem?*

Putat hoc Autor: sed idem est in tutore infantis, qui etiam solus adit, *Laut. pag. omniaque solus agit. L. f. §. 3. de bon. quae lib. L. 18. §. 4. in fin. C. de 482. verb. Fur. del.* At si in furore vel infantia decesserint, habetur, ac si nunquam adissent, & non succedunt horum agnati, sed ii, qui successuri fuissent, hereditate non adita. *L. 7. §. 7. C. de Cur. fur. L. 18. C. de Fur. del. Furiosus sanæ mentis factus repudiare potest, d. L. 7. §. 7. Infans itidem, L. 5. C. de Fur. del.*

Qv. V. *An minor naturaliter obligetur?*

RESP. Si curatorem non habet, etiam civiliter obligatur: sed curatore dato, Prætor ei auferit administrationem, *L. 3. C. de Rest. in integr. & tum nec naturaliter obligatur.*

OBJ. *L. 101. de V. O.*

RESP. Ibi pupillus non de novo se obligat, sed per stipulationem id, quod antea debebat, saltem confirmat. *Conf. late supr. Tit. de pact. q. 31.*

Qv. VI. *An proximi agnati teneantur, alere furiosum?*

NEGATUR: Nec tale onus sine lege alicui imponi, aliisque jus quæsitum auferri potest. Sane furioso in agnatorum bonis nihil juris est: debent igitur huiusmodi furiosi, si pauperes sint, publice alimur. *Dissent. Laut. pag. 482. verb. proximi agnati &c.*

OBJ. (1) *L. 73. §. 1. de Fur. dot.* ubi dos reddenda mulieri, stante matrimonio, ut se suosque alat.

RESP. (1) *Sui hic intelliguntur parentes & fratres, non quilibet agnati.*

RESP. (2) *Reddenda, si uxor id petat, non ergo invita repetere cogitur.*

OBJ. (2) *L. 13. h. L. 14. de Off. Praef.*

RESP. *Nihil de alimentis dicitur.*

Qv. VII. *An cum actione hac utili tutelae concurrat actio negotiorum gestorum?*

NEGATUR: Quia hæc tantum datur, cum quis ultro suscipit negotia absentis aut ignorantis, non ergo locum habet, cum quis absentis aut ignorantis negotia suscipit. *Dissentit Laut. ibid. 483. verb. in- &c.*

Hh 2

invitus præsentis minoris negotia gerere tenetur: nisi forte deficiat actio tutelæ utilis, tunc enim datur subsidiaria illa negotiorum gestorum actio. Vid. *L. 26. de Adm. tut. L. 4. in fin. de Tut. & rat. distr.*

LIB. XXVIII. TIT. I.

QUI TESTAMENTA FACERE POSSUNT.

Qv. I. *An testamenta sint Juris Gentium?*

Dissent. Lout. pag. 483. verb. origine est J. G. **N**EG. (1) Quia deportatus, qui tamen retinet ea, quæ Juris Gentium sunt, non potest testari. *L. 1. C. de Haer. inst. l. 2. C. de Bon. Poss.* (2) Quia est dispositio, quæ post mortem incipit, quod contra Jus Gentium est, quo jus disponendi morte non incipit, sed finitur. (3) Eo Jure nemo potest disponere de bonis, quæ non amplius ipsius sunt, uti post mortem. (4) Duo naturæ contrariae occurrunt dispositione: (α) quod ad juris translationem unius dispositio valeat; (β) quod jus hoc incipiat post mortem. (5) Jure naturæ in omni dispositione de transferendo jure duorum consensus requiritur; in testamentis autem nullum tempus est, in quo consensus utriusque concurrat: non vivo testatore; quia ibi deficiebat acceptatio hæredis: nec tempore aditionis; quia ibi deficiebat consensus defuncti. Denique & (6) tota testamenti ratio consistit in nudo figmento, quod scilicet tempus confecti testamenti, tempus mortis testatoris, & tempus aditionis jungantur, & sic tam confectio testamenti, quam aditio hæreditatis in momento mortis contingisse fingantur, fictiones vero sunt Juris Civilis.

O B J. (1) Quod etiam naturali ratione valeat dispositio, qua quis alienat omnia sua bona in tempus mortis cum lege revocandi.

R E S P. Valet quidem hæc dispositio, sed tunc non est testamentum, quod unius consensu fit, & ab altero demum post mortem acceptatur: Verum erit tunc translatio bonorum & actus inter vivos utriusque consensu perfectus. Unde statim jus quæsitum est parti, at sub conditione: *nisi revocaverit dominus.*

O B J. (2) Quod substantia testamenti cognata sit dominio: quæ est ratio *Siruv. Ex. 32. th. 9. & Grot. de J. bell. & pac. L. 2. c. 6. §. 14. num. 1.* Dominia autem sunt ex Jure Gentium.

R E S P. Imo dantur etiam modi acquirendi Juris Civilis, inter quos testamenta, etiam a Justiniano, referuntur. (2) Substantia testamenti consistit in dispositione de transferendo dominio post mortem, hæc

